

Architect Gunnar Daan (66) sinds 1 april uit 'zijn' bureau GDA in Burdaard teruggetreden 'Architectuur vormt afspiegeling van maatschappij'

OOSTERNIJKERK - Gunnar Daan werd op 15 maart 1939 geboren in De Plasmolen (Noord-Limburg), ten zuiden van Nijmegen in de buurt van Cuijk. Vervolgens woonde hij in Gennep, Winterswijk, Losser, Voorst en Wilp. Daarop verruilde hij het oosten des lands voor het westen om via Delft, Puttershoek en Capelle a/d IJssel uiteindelijk in Noordoost-Friesland neer te strijken. Eerst in Morra en later in Oosternijkerk, waar hij in begin jaren zeventig zijn eigen architectenbureau begon. Met ingang van 1 april is de oud-hoogleraar aan de TU in Delft volledig teruggetreden als directeur-eigenaar van architectenbureau GDArchitecten in Burdaard.

Must hoare wie 't seit!

Mijn huidige functie(s):

Vestingarchitect Hellevoetsluis; Coördinerend architect stadshart Alphen a/d Rijn; Supervisor Blauwkapel Utrecht; Architect.

Burgerlijke staat:

Getrouwd met Els van Brink, vier kinderen en tien kleinkinderen. „Verder een paard, een poes, twee ganzen en divers gevogelte.”

Mijn favoriete internetsite:

Ik houd niet van internet.

In mijn vrije tijd doe ik het liefst:

Gunnar Daan in de tuin van zijn woning in Oosternijkerk met op z'n arm Engel Verwey. „Wat ik het liefst draag? Mijn jongste kleinkind”.
Foto: Alex Bouma

Tekenen en schilderen; onderhoud erf en goed; timmerwerk; varen en kokkels vissen.

Ze mogen me midden in de nacht wakker maken voor:
Dat mag niet.

Het gerecht dat ik het lekkerste kan bereiden:
Risotto met zeevruchten.

Welk dier zou ik willen zijn:
Een visotter.

Mijn favoriete vakantieland of -streek:
Schotlandse fjorden.

's Avonds draag ik het liefst:
Mijn jongste kleinkind.
Grootste ergernis:
Betutteling.

Ik word gelukkig van:
De lente.

De tv gaat op een ander net als:
Er wordt niet gezapt. Hij gaat uit als het me niet bevalt en meestal is hij uit.
Mijn favoriete artiest:
Eric Satie.

Deze week heb ik gelezen:
Het boek 'El Negro en ik' van Frank Westerman; het boek 'The

Kite Runner' van Khaled Hosseini; NRC; Leeuwarder Courant en de Nieuwe Dockumer Courant.

Mijn grootste miskoop:
Een multifocus bril.

Mijn grootste deugd en ondeugd:
Eigenzinnigheid.
Wat wilde ik als kind graag worden:
Rentmeester (op een groot landgoed).

Wat is er de laatste tijd verbeterd in mijn gemeente en wat kan er nog beter?
Het nieuwe gemeentehuis van

Dongeradeel en de raadszaal vind ik uiteraard een verbetering. De situering van bedrijventerreinen die Dokkum nu volledig lijken in te sluiten kan veel beter.

Hoe ziet mijn gemeente er in de toekomst uit?

Ik hoop uitgesproken landelijk en dat houdt onder andere in dat er geen golfbaan komt of het moet boerengolf zijn. Van Ezonstad zal men wel leren dat dergelijke vervreemdende elementen ons leefmilieu grote schade berokkenen.

De lelijkste en de mooiste plek in mijn gemeente zijn:

Ezonstad en De Raskes.

Mijn meest ontroerde moment tot nu toe:

De dood van mijn broer.

Ik trek (te) veel geld uit voor:
Verwarming.

Nieuwbouwwijken worden vaak met gebrek aan (stedenbouwkundige) visie uit de grond gestampt. Het is een allegaartje van (blokjes) woningen en straten, zonder dat er sprake is van een duidelijk samenhangend geheel.

Architectuur en stedenbouw zijn een afspiegeling van de maatschappij. De meer banale elementen in die maatschappij komen evenredig aan bod, en temeer naarmate de elite het veld moet ruimen. Bovendien gaat de groei tegenwoordig snel, waardoor opportunisme de boventoon voert. Gemeenten missen veelal ook de professionaliteit van de goede opdrachtgever.

Mijn grootste Nederlander aller tijden is:
Erasmus

Mijn motto:
So far so good.